

LT B időszakra tehető. A temető fiatalabb horizontjához, a LT C periódushoz tartoznak azok a temetkezések, amelyekben közép La Tène-sémájú fibulák, vékony bronzlemezből készült, üreges és babos díszű kar- ill. lábpercecek, hólyagos lábpercecek a jellegzetes mellékletek. Az időbeni eltérést a csontvázas sírok tájolásbeli változásai (D-É, ill. K-Ny), a rabolt sírok viszonylag nagy száma és a helyenként előforduló szuperpozíciós temetkezések is jelezhetik.

Az előkerült 38 *Árpád-kori* (11–12. sz.) objektum többsége a korszak jól ismert, félig földbe mélyített, felmenő falak nélküli, sátozott házaiból állt. Valamennyiben volt kőből épített fűtésre használt kemence és gyakra tárológödörök is. Több szabadtéri kemencét, tűzhelyet és nagyméretű kemencebokrot sikerült feltárunk. A kemencebokrok többségét korábban felhagyott gödörházak felhasználásával alakították ki. A kemencét a gödörök falába vájták bele. A sütőfelületet apró kavicsos alapozásra tapasztották. Némelyik platniját újabb kavics- és tapasztásréteg felhordásával többször is megújították. Az itt folytatott tevékenységre a nagyszámú malomkőtöredék, orsógombok és kerámiaedények töredékeiből lehet következtetni.

Munkatársak: Endrődi Anna, Maráz Borbála, Reményi László, Tézer Zita, Kelényi Borbála, Nemes György, Németh Borbála, Winkler Mónika régészek; Busi György, Kovács Tibor, Seres Viktor geodéták; Tormáné Lészkó Ildikó, Újvári Gábor, Csere Judit restaurátorok; Koncz Dániel, Dobos Csaba Attila rajzolók; Tóthné Gál Csilla fotós; Hancz Krisztina biológus; Gergely Eszter, Kocsis Borbála egyetemi hallgatók.

HORVÁTH M. ATTILA

83. Budapest, XXII. Háros utca 7.

Kő?

A telken, ahol a középkori Csót falu egy részét tárták fel az elmúlt 60 év során, műszeres lelőhely-felderítéssel próbáltuk jobban megismerni a még fel nem tárt területen fekvő régészeti objektumok nagyságát, kiterjedését. A mérési munkálatokat a Technolab Mérnöki Geofizikai Szolgáltató Kft. részéről Szabó Enikő és Chrenkó Ferenc végezték 2006 októberében. A telek D-i részén a köves réteg megghiúsította a kutatást, a Ny-i részen kis szondákban lehetett dolgozni, ahol újkori műtárgyak (föld alatti sínpár) mellett annál korábbi objektumok is megfigyelhetők voltak. Ezenkívül több olyan struktúrát nem mutató eltérés volt megfigyelhető, melyről nem lehetett konkrét következtetéseket levonni, csak annyit, hogy a környezetéhez képest fizikai eltérést mutat.

TEREI GYÖRGY

84. Budapest, XXII. Nagytétényi út 353-371.

B, LT, Ró

Az épülő M6 autópálya budapesti nyomvonalszakaszán 2005-ben megkezdett régészeti feltárást 2006 májusá-

ban fejeztük be.¹³ Ebben az évben – térben is szervesen folytatva a tavalyi munkát – Nagytétényi és Érdliget határában, a Nagytétényi út és a Budapest–Székesfehérvár vasút közötti területsáv megelőző feltárást végeztük el. Ezenfelül kutatószondát nyitottunk az említett vasútvonaltól É-ra tervezett szervízút nyomvonalán is. 2006-ban mintegy 14 000 m² felületet kutattunk át. A Nagytétényi út és a vasútvonal közötti területen 404 új régészeti objektumot találtunk, így a teljes feltárást során előkerült jelenségek száma 660-ra emelkedett. Főként ugyanazok a régészeti korszakok jelentkeztek, mint 2005-ben, újabb periódust csupán néhány, részben még a Kr. e. 1. századra keltezhető fegyvermellékletes kelta sír jelentett (áttört díszű kardhüvelyveretek). Újabb részletei kerültek elő a kora római, részben sírkertekbe rendezett hamvasztásos temetőnek, és az urnamezős kultúrához tartozó bronzkori sírmezőknek.

Késő bronzkor: Az M6 autópálya 2006-os ásatási idejének legjelentősebb őskori vonatkozású eredménye, hogy előkerült a 2005 őszen 5 sírral lokalizált késő bronzkori, urnamezős kultúrához tartozó temető központi része a Nagytétényi úttól É-ra, ahol további 92 sírját tártuk fel a korszaknak. A sírok közel harmada (23) igen rossz állapotban maradt meg, ami részben az edények rossz égetési technikájával, részben a sírok magasan, még a humuszrétegben való jelentkezésével magyarázható. A feltárt temetkezések két nagyobb csoportba sorolhatók. Az ép edényeket tartalmazó sírok (53) urnás, illetve urnás-szórt hamvas rítusúak voltak, amelyeknél az urnán kívül a sírgödör betöltésében is találtunk emberi hamvakat. A 294. sz. sírban megfigyelhető volt az emberi hamvakkal együtt a sírgödörbe behordott máglya földjének fekete kormos maradványa is. Jelentős a száma (16) azoknak a temetkezéseknek, amelyeknél a gödörben egy csomóban, vagy szétszóródva helyezkedtek el edénytöredékek, körülöttük emberi hamvakkal, kalcinált csontokkal.

Római kor: Csak részben fedte a késő római kori sírmezőt a kora római hamvasztásos temető, amelynek a két ásatási évad során több mint 50 urnasírt tártuk fel. Az urnasírok kisebb része (15) árokkal határolt sírkerteken belül került elő. A sírkerteken kívüli urnás temetkezések egy részénél semmiféle sírjelölési formát nem találtunk (vagy nem maradt fenn ennek nyoma), 16 esetben azonban kisebb-nagyobb kőpakolás került elő. A két sírjelölési forma között nincs átfedés, vagyis nincs olyan temetkezés, amelyet körülárkolás és ezzel együtt kőpakolás is jelez. Az urnás temetkezéseken kívül 3 szórt hamvas sír is előkerült, közülük az egyik (380. objektum) épített kőládasír volt, gazdag üveg- és fémmellékletekkel. Csontvázas temetkezést csupán egyetlen esetben találtunk, míg két további, csontokat és

13 BESZÉDES J. – SZILAS G.: Óskori és római kori lelőhelyek feltárása az M6 autópálya budapesti szakaszának nyomvonalán 2005-ben. AqFüz 12 (2006) 147–158.